

CENTRE DE
DOCUMENTACIÓ
ORFEÓ CATALÀ

Financiado por
la Unión Europea
NextGenerationEU

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA
Y DEPORTE

Plan de Recuperación,
Transformación
y Resiliencia

inaem

CENTRE DE DOCUMENTACIÓ DE L'ORFEÓ CATALÀ

FONS FOTOGRÀFIC DE LA «REVISTA MUSICAL CATALANA»

1. Àrea d'identificació

1.1. Codi de referència

CAT CEDOC 2.4.7

1.2. Nivell de descripció

Fons

1.3. Títol

Fons fotogràfic de la «Revista Musical Catalana»

1.4. Data/es

Data de creació: 1984-2011

Algunes imatges tenen dates anteriors, dels anys 1960 i 1970, i la més antiga és del 1905

1.5. Volum i suport

8.216 fotografies (6.855 fotografies físiques en 36 unitats d'instal·lació i 1.361 fotografies digitals en 8,58 GB)

2. Àrea de context

2.1. Nom del productor/s

«Revista Musical Catalana»

2.2. Història del productor/s

La «Revista Musical Catalana» (RMC) és una publicació periòdica en llengua catalana fundada l'any 1904 per l'Orfeó Català. Tingué una primera fase d'edició fins a l'any 1936, en què la Guerra Civil i el règim posterior forçaren un parèntesi de quaranta-cinc anys. El 1984 se'n va reprendre la publicació, actualitzada com a segona època de la Revista, que dura fins a l'actualitat.

La «Revista Musical Catalana» va ser fundada per l'Associació Orfeó Català l'any 1904, a partir d'un butlletí periòdic que l'Associació Orfeó Català va crear amb la finalitat de difondre informacions musicals i al mateix temps plasmar l'ambient musical de l'època. La Revista va néixer com una publicació de caràcter musicològic i social i de difusió de l'activitat musical del panorama català. Originalment va aparèixer amb caràcter mensual. Va ser dirigida per Lluís Millet i Pagès, però també hi van participar una impressionant col·lecció de musicòlegs, com Joan Salvat, Felip Pedrell, Francesc Pujol, Gregori Maria Sunyol, Eduard López-Chávarri, Josep

CENTRE DE
DOCUMENTACIÓ
ORFEÓ CATALÀ

Financiado por
la Unión Europea
NextGenerationEU

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA
Y DEPORTE

Plan de Recuperación,
Transformación
y Resiliencia

inaem

Subirà o Blanca Selva, entre molts d'altres. Gràcies a la tasca de tots ells, la Revista es va dotar d'una alta solvència crítica i musicològica, tot convertint-se en la publicació musicològica més important del país i realitzant una constant promoció de concursos, festivals i premis destinats a incentivar la creació i la recuperació del patrimoni català.

L'any 1984, després de quasi cinquanta anys de silenci, el Consorci del Palau de la Música Catalana impulsà la represa de la «Revista Musical Catalana», sota la direcció de Joan Comellas, Lluís Millet i Loras com a director musical i Pere Artís com a editor. La Revista va ser editada pel Consorci fins al novembre de l'any 1990, data en què s'associà amb l'emissora Catalunya Música (que es va convertir en coeditora de la Revista) fins a l'abril del 2006. Després d'aquesta col·laboració es recuperà la capçalera original de la «Revista Musical Catalana» i es donà pas a una nova imatge. Al llarg d'aquests anys de vida, la Revista ha publicat nombroses entrevistes a primeres figures del món de la música, tant de l'àmbit nacional com internacional. El 1990 va rebre el Premi Nacional de Periodisme a la millor publicació periòdica temàtica, atorgat el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

2.3. Història arxivística

Abans de la transferència al Centre de Documentació de l'Orfeó Català (CEDOC), la documentació es conservava a les oficines encarregades de l'edició de la Revista. Originalment les imatges estaven classificades per ordre alfabètic dins de grans grups temàtics; instrumentistes, cantants, grups corals, orquestres, òpera, ballet i jazz.

2.4. Dades sobre l'ingrés

La documentació es va transferir al Centre de Documentació de l'Orfeó Català a través d'una transferència ordinària des de les oficines encarregades de l'edició de l'RMC.

3. Àrea de contingut i estructura

3.1. Abast i contingut

El Fons Fotogràfic de la «Revista Musical Catalana» conté les fotografies emprades pels editors de la Revista que servien per il·lustrar els articles, entrevistes i tot aquell contingut publicat en què calgués. Encara que no s'han conservat totes les imatges publicades, sí que han arribat molts testimonis fotogràfics de la gran qualitat artística que tenien alguns dels fotògrafs més rellevants del país que es dedicaven a l'àmbit cultural, com Pau Barceló o Antoni Bofill (pare i fill).

A partir de l'any 2004 sí que es conserven ben referenciats la integritat dels reportatges dels fotògrafs contractats per l'RMC, principalment Eva Guillamet, la qual és autora d'una gran quantitat de fotografies de les diverses personalitats entrevistades.

El gruix de les fotografies són de l'etapa de la represa de la Revista; per tant, posteriors al 1984, encara que hi ha imatges amb cronologia anterior. De la primera etapa de la Revista, del 1904 al 1936, no s'han conservat testimonis fotogràfics.

CENTRE DE
DOCUMENTACIÓ
ORFEÓ CATALÀ

Financiado por
la Unión Europea
NextGenerationEU

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA
Y DEPORTE

Plan de Recuperación,
Transformación
y Resiliencia

inaem

3.2. Sistema d'organització

Les imatges del Fons estaven organitzades en origen seguint l'orde alfabètic dins de grans grups temàtics: instrumentistes, cantants, grups corals, orquestres, òpera, ballet i jazz.

En la descripció actual s'ha mantingut aquest ordre original, s'ha aportat a cada fotografia o sèrie documental un número de registre correlatiu i s'ha vinculat cada registre a l'àrea temàtica corresponent originàriament, a partir dels descriptors relacionats amb cada registre.

El quadre de classificació quedaria de la manera següent:

1. Grups instrumentals
2. Grups vocals
3. Intèrprets
4. Actuacions
 - 4.1. Concerts de clàssica
 - 4.2. Concerts de jazz
 - 4.3. Òpera
 - 4.4. Ballet
5. Entrevistes

3.3. Incrementos

És possible que en un futur es produeixin les transferències d'aquelles imatges posteriors al 2011.

4. Àrea de condicions d'accés i ús

4.1. Condicions d'accés

Accés lliure. Les fotografies es troben amb drets vigents, cal demanar autorització abans de fer-ne qualsevol ús.

4.2. Condicions de reproducció

S'aplica la normativa general del CEDOC.

https://www.cedoc.cat/informacio-i-preus-2022_23324.pdf

4.4. Característiques físiques i requeriments tècnics

En general estan en bon estat de conservació, excepte alguns documents amb restes de fongs i d'altres amb estrips.

4.5. Instruments de descripció

No existeix un inventari de descripció previ a l'actual, finalitzat el juliol del 2023.

5. Àrea de documentació relacionada

CENTRE DE
DOCUMENTACIÓ
ORFEÓ CATALÀ

Financiado por
la Unión Europea
NextGenerationEU

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA
Y DEPORTE

Plan de Recuperación,
Transformación
y Resiliencia

inaem

5.4. Bibliografia

ARTÍS I BENACH, Pere i MILLET I LORAS, Lluís. *Orfeó Català. Llibre del Centenari*. Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana, Editorial Barcino

6. Àrea de control de la descripció

6.1. Autoria i data/es

Descripció realitzada per Roger Cunties Farràs el 13 de juliol de 2023 i Cristina Fornés el març-juliol del 2023.

6.2. Fonts

Per a l'element *Història del productor* s'ha consultat l'entrada de *Revista Musical Catalana* a la Viquipèdia: https://ca.wikipedia.org/wiki/Revista_Musical_Catalana [consulta el 13/07/2023].

6.3. Regles o convencions (OP)

NODAC. Norma de Descripció Arxivística de Catalunya.